

KONVENCIJA O RJEŠAVANJU ULAGAČKIH SPOROVA IZMEĐU DRŽAVA I DRŽAVLJANA DRUGIH DRŽAVA

PREAMBULA

Države ugovornice

obzirom na potrebu međunarodne suradnje u gospodarskom razvitku, i na ulogu međunarodnih privatnih ulaganja u tome;

imajući u vidu mogućnost da s vremena na vrijeme mogu nastati sporovi u svezi s tim ulaganjima između država ugovornica i državljana drugih država ugovornica,

svjesne da, iako bi se obično takvi sporovi podvrgli nacionalnom pravnom postupku, međunarodne metode rješavanja mogu biti pogodne u nekim slučajevima;

pridajući naročitu važnost postojanju mogućnosti za međunarodno mirenje ili arbitražu kojima bi države ugovornice i državljeni drugih država ugovornica mogli uputiti ovakve sporove, ako to žele:

u želji da stvore takvu mogućnost pod okriljem Međunarodne banke za obnovu i razvoj;

svjesne da uzajamni pristanak stranaka da takve sporove podnesu na mirenje ili arbitražu putem tih mogućnosti predstavlja ugovornu obvezu koja naročito zahtijeva da se svaka preporuka miritelja odgovarajuće razmotri, te da se postupi prema arbitražnoj odluci; i

izjavljujući da niti jedna država ugovornica neće samim činom ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije, a da na to nije pristala, biti obvezna uputiti neki spor na mirenje ili arbitražu,

sporazumjele su se kako slijedi:

POGLAVLJE I.

MEĐUNARODNI CENTAR ZA RJEŠAVANJE SPOROVA

Dio 1.

Ustanovljenje i organizacija

Članak 1.

(1) Ovime je ustanovljen Međunarodni centar za rješavanje ulagačkih sporova (u daljem tekstu: Centar).

(2) Zadatak Centra je stvoriti uvjete za mirenje i arbitražu ulagačkih sporova između država ugovornica i državljana drugih država ugovornica u skladu s odredbama ove Konvencije.

Članak 2.

Sjedište Centra bit će u glavnom uredu Međunarodne banke za obnovu i razvoj (u daljem tekstu: Banka). Odlukom Administrativnog vijeća, donijetom dvotrećinskom većinom članova, sjedište se može premjestiti u drugo mjesto.

Članak 3.

Centar ima Administrativno vijeće i Tajništvo i drži popis miritelja i popis arbitara.

Dio 2.

Administrativno vijeće

Članak 4.

(1) Administrativno vijeće sastoji se od po jednog predstavnika svake države ugovornice. Zamjenik može obavljati predstavničku dužnost u slučaju njegove odsutnosti sa sastanka ili spriječenosti.

(2) Ako se drugačije ne odredi, svaki guverner i zamjenik guvernera Banke kojeg je imenovala država ugovornica biti će njegov *ex officio* predstavnik, odnosno zamjenik predstavnika.

Članak 5.

Predsjednik je Banke *ex officio* predsjednik Administrativnog vijeća (u daljnjem tekstu: predsjednik), ali bez prava glasa. Za vrijeme odsutnosti ili spriječenosti i kad je položaj predsjednika Banke upražnjen, osoba koja privremeno obavlja dužnost predsjednika obavljat će dužnost predsjednika Administrativnog vijeća.

Članak 6.

(1) Ne prejudicirajući ovlasti i funkcije iznesene u ostalim odredbama ove Konvencije, Administrativno vijeće:

- (a) donosi administrativne i financijske propise Centra;
- (b) donosi pravila o pokretanju postupka mirenja i arbitraže;
- (c) donosi pravila postupka mirenja i arbitraže (u daljnjem tekstu: Pravilnik mirenja i Pravilnik arbitraže);
- (d) odobrava sporazume sa Bankom za korištenje Bankinih administrativnih olakšica i usluga;
- (e) utvrđuje uvjete službe generalnog tajnika i zamjenika generalnog tajnika;
- (f) usvaja godišnji budžet prihoda i rashoda Centra;
- (g) odobrava godišnje izvješće o radu Centra.

Odluke iz toka (a), (b), (c) i (f) donose se većinom od dvije trećine članova Administrativnog vijeća.

(2) Administrativno vijeće može sazvati odbore koje smatra potrebnim.

(3) Administrativno će vijeće isto tako imati ostala slična ovlaštenja, te izvršavati ostale slične funkcije koje odredi potrebnim za provedbu odredbi ove Konvencije.

Članak 7.

(1) Administrativno vijeće održava godišnji sastanak i ostale sastanke koje zakaže Vijeće ili sazove predsjednik, ili sazove generalni tajnik na zahtjev najmanje pet članova Vijeća.

(2) Svaki član Administrativnog vijeća ima po jedan glas, a sva pitanja pred Vijećem rješavaju se većinom dodijeljenih glasova, osim ako je ovdje drukčije određeno.

(3) Kvorum za sve sastanke Administrativnog vijeća čini većina njegovih članova.

(4) Većinom od dvije trećine svojih članova, Administrativno vijeće može ustanoviti postupak prema kojem predsjednik može tražiti glasovanje Vijeća bez sazivanja sastanka Vijeća. Glasovanje će se smatrati punovažnim samo ako većina članova Vijeća glasuje u vremenskom razdoblju koje je ustanovljeno navedenim postupkom.

Članak 8.

Članovi Administrativnog vijeća i predsjednik za svoj rad ne dobivaju naknadu od Centra.

Dio 3.

Tajništvo

Članak 9.

Tajništvo čine generalni tajnik, te jedan ili više zamjenika generalnog tajnika i osoblje.

Članak 10.

(1) Generalnog tajnika i bilo kojeg od zamjenika generalnog tajnika bira Administrativno vijeće dvotrećinskom većinom članova, na prijedlog predsjednika, najduže za razdoblje od šest godina, sa mogućnošću ponovnog izbora. Nakon dogovora sa članovima Administrativnog vijeća, predsjednik predlaže jednog ili više natjecatelja za svaku od ovih funkcija.

(2) Funkcija generalnog tajnika i zamjenika generalnog tajnika nije spojiva s obavljanjem neke političke funkcije. Generalni tajnik i zamjenik generalnog tajnika mogu se zaposliti ili prihvatiti neki drugi posao samo ako to odobri Administrativno vijeće.

(3) Kad je generalni tajnik odsutan ili spriječen u obavljanju svojeg posla i kad je položaj tajnika upražnjen, dužnost generalnog tajnika obavljat će zamjenik generalnog tajnika. Ako ima više zamjenika generalnog tajnika, Administrativno vijeće određuje unaprijed redosljed kojim oni obavljaju dužnosti generalnog tajnika.

Članak 11.

Generalni tajnik je pravni predstavnik i glavni službenik Centra, te je odgovoran za njegovo upravljanje, uključujući imenovanje osoblja sukladno odredbama ove Konvencije i pravilima koje donose Administrativno vijeće. On obavlja posao arhivara, ovlašten je za ovjeru arbitražnih odluka donijetih temeljem ove Konvencije, te ovjerava njihove prijepise.

Dio 4.

Vijeća

Članak 12.

Vijeće miritelja i vijeće arbitara sastoji se od osoba kvalificiranih kako je to navedeno niže u tekstu, a koje žele raditi na tim poslovima.

Članak 13.

(1) Svaka država ugovornica može imenovati četiri osobe u svako vijeće, koje mogu, ali ne moraju biti njezini državljani.

(2) Predsjednik može imenovati deset osoba za svako vijeće. Osobe imenovane u vijeće moraju biti različitog državljanstva.

Članak 14.

(1) Osobe imenovane za ovu službu trebaju imati visoka moralna načela, priznatu stručnost na području prava, trgovine, industrije ili financija, da im se može povjeriti donošenje nezavisnih odluka. Stručnost na području prava je od naročitog značaja kod zaposlenih u vijeću arbitara.

(2) Prilikom imenovanja osoba za službu u pojedinim vijećima, predsjednik će, pored ostalog, voditi računa o važnosti zastupljenosti glavnih svjetskih pravnih sustava, te glavnih oblika gospodarske djelatnosti u vijeću.

Članak 15.

(1) Miritelji i arbitri se imenuju na razdoblja od šest godina, te mogu biti ponovno izabrani.

(2) U slučaju smrti ili ostavke arbitra ili posrednika, tijelo koje je imenovalo tu osobu ima pravo imenovati drugu osobu, koja će obavljati njegovu funkciju do isteka mandata člana na čije mjesto dolazi.

(3) Miritelji i arbitri ostaju na dužnosti dok se ne odrede njihovi nasljednici.

Članak 16.

(1) Jedna osoba može obavljati posao u oba vijeća.

(2) Ako više država ugovornica ili jedna ili više država ugovornica i predsjednik imenuju istu osobu u isto vijeće, smatrat će se da je imenovan od onog tijela koje ga je prvo izabralo, ili ako je jedno od tih tijela država čiji je on državljanin, imenovala ga je ta država.

(3) Sva imenovanja saopćavaju se generalnom tajniku i važe od dana prijema obavijesti.

Dio 5.

Financiranje Centra

Članak 17.

Ako se rashodi Centra ne mogu pokriti iz naknada za korištenje njegovih olakšica, ili iz drugih prihoda, razliku će snositi države ugovornice koje su članice Banke srazmjerno njihovom udjelu u osnovnom kapitalu Banke, a države ugovornice koje nisu članice Banke prema propisima koje donosi Administrativno vijeće.

Dio 6.

Status, imunitet i privilegije

Članak 18.

Centar je punopravna međunarodna pravna osoba. Pravne ovlasti Centra uključuju ovlasti:

- (a) zaključivanje ugovora;
- (b) sticanje i raspolaganje pokretnom i nepokretnom imovinom;
- (c) pokretanje pravnih postupaka.

Članak 19.

Da bi Centru bilo omogućeno obavljanje njegovih funkcija, on će uživati na teritoriju svake države ugovornice imunitet i privilegije iznesene u ovom dijelu.

Članak 20.

Centar, njegovo vlasništvo i imovina uživaju imunitet od pokretanja svih sudskih postupaka, osim u slučaju kada se Centar odrekne tog imuniteta.

Članak 21.

Predsjednik, članovi Administrativnog vijeća, osobe koje su miritelji ili arbitri ili članovi odbora imenovanog na osnovu stavka 3. članka 52., te službenici i radnici Tajništva

(a) uživaju imunitet od pokretanja sudskog postupka u odnosu na djela koja su učinili u obavljanju svojih funkcija, osim u slučaju kada se Centar odrekne tog imuniteta;

(b) budući da nisu lokalni državljani, uživat će iste imunitete u odnosu na imigracijska ograničenja, zahtjeva za registraciju stranaca i vojne obveze, iste olakšice u pogledu valutnih

ograničenja i isti tretman u pogledu putnih olakšica, koje države ugovornice pružaju predstavnicima, službenicima i radnicima odgovarajućeg ranga ostalih država ugovornica.

Članak 22.

Odredbe članka 21. odnose se na osobe koje se pojavljuju u postupcima prema ovoj Konvenciji kao stranke, zastupnici, pravozastupnici, advokati, svjedoci ili stručnjaci, s tim da se točka (b) primjenjuje samo u pogledu njihovog putovanja do i od mjesta u kojem se obavlja postupak i njihovog boravka tamo.

Članak 23.

(1) Arhive Centra su nepovredive, bez obzira gdje se one nalaze.

(2) U pogledu službenih saopćenja svaka država ugovornica osigurat će Centru tretman koji nije manje povoljan od onoga kojeg pruža drugim međunarodnim organizacijama.

Članak 24.

(1) Centar, njegova imovina, vlasništvo i prihod, te njegov rad i poslovi za koje je ovlašten ovom Konvencijom oslobođeni su svih poreza i carina. Centar je također oslobođen odgovornosti za ubiranje ili plaćanje bilo kojih poreza ili carina.

(2) Osim u slučaju lokalnih državljana, naknade izdataka koje Centar plaća predsjedniku ili članovima Administrativnog vijeća i plaće, naknade izdataka i druge nagrade koje Centar daje službenicima i radnicima Tajništva ne podliježu porezima.

(3) Porezima ne podliježu nagrade i naknade izdataka koje primaju osobe u svojstvu miritelja ili arbitra, ili članovi odbora imenovanog na osnovi stavka (3) članka 52. u postupku prema ovoj Konvenciji, ako je jedina osnova nadležnosti za takve poreze sjedište Centra ili mjesto gdje se vodi takav postupak ili mjesto gdje se takve nagrade i naknade isplaćuju.

POGLAVLJE II.

NADLEŽNOST CENTRA

Članak 25.

(1) Nadležnost Centra obuhvaća svaki pravni spor nastao izravno iz ulaganja između države ugovornice (ili sastavne oblasti ili agencije države ugovornice koju je ta država ugovornica imenovala Centru) i državljana druge države ugovornice, a kojega stranke u sporu pisanim putem pristanu predati Centru. Kad se stranke suglase o tome, niti jedna stranka ne može jednostrano povući svoju suglasnost.

(2) »Državljanin druge države ugovornice« znači:

(a) svaku fizičku osobu koja je bila državljanin države ugovornice, osim države stranke u sporu, na dan kad su se stranke suglasile da spor iznesu na mirenje ili arbitražu, kao i na dan kad je zahtjev registriran sukladno članku 28. stavka (3), ili članku 36. stavka (3), ali ne uključuje osobu koja je ili jednog ili drugog od ova dva dana bila državljanin države ugovornice koja je stranka u sporu; i

(b) svaku pravnu osobu koja je imala državljanstvo neke države ugovornice, osim države stranke u sporu, na dan kad su se stranke suglasile da spor iznesu na mirenje ili arbitražu i svaku pravnu osobu koja je tog dana imala državljanstvo države ugovornice stranke u sporu, a koje su se stranke suglasile da, zbog strane kontrole, tretiraju kao državljanina druge države ugovornice u svhu ove Konvencije.

(3) Suglasnost sastavne oblasti ili agencije države ugovornice mora odobriti ta država osim ako ta država izvijesti Centar da nije potrebno odobrenje.

(4) Svaka država ugovornica može, u vrijeme ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja ove Konvencije ili kasnije u svako doba, izvijestiti Centar o vrsti ili vrstama sporova koji dolaze ili

ne dolaze u obzir da se stave u nadležnost Centra. Generalni tajnik će takvu obavijest odmah dostaviti svim državama ugovornicama. Takva obavijest ne predstavlja pristanak predviđen stavkom (1).

Članak 26.

Pristanak stranka na arbitražu prema ovoj Konvenciji smatra se pristankom na takvu arbitražu s isključenjem svakog drugog pravnog lijeka osim ako nije drukčije navedeno. Država ugovornica može zahtijevati da se iscrpe lokalna administrativna ili sudska sredstva kao uvjet pristanka na arbitražu sukladno ovoj Konvenciji.

Članak 27.

(1) Država ugovornica ne može pružiti diplomatsku zaštitu ili pokrenuti međunarodni spor u svezi sa sporom za koji su se njezin državljanin i država ugovornica suglasili da iznesu ili su iznijeli na arbitražu u skladu s ovom Konvencijom, osim ako ta država ugovornica nije poštovala i sprovela odluku donijetu u tom sporu.

(2) Diplomatska zaštita u svrhe iz stavka (1) ne uključuje neformalne diplomatske pregovore koji se obavljaju jedino u svrhu olakšanja rješenja spora.

POGLAVLJE III.

MIRENJE

Dio 1.

Zahtjev za mirenje

Članak 28.

(1) Svaka država ugovornica ili državljanin države ugovornice koji želi pokrenuti postupak mirenja treba uputiti pisani zahtjev u tu svrhu generalnom tajniku, koji prijepis zahtjeva dostavlja drugoj stranci.

(2) Zahtjev treba sadržavati podatke o predmetu spora, ime i adrese stranaka i njihov pristanak na mirenje sukladno propisima za pokretanja postupka mirenja i arbitraže.

(3) Generalni tajnik unosi zahtjev u registar, osim ako iz podataka sadržanih u zahtjevu ne utvrdi da spor očevidno ne spada u nadležnost Centra. On odmah obavještava stranke o unošenju, odnosno odbijanju unošenja zahtjeva u registar.

Dio 2.

Ustanovljavanje Komisije za mirenje

Članak 29.

(1) Komisija za mirenje (u daljem tekstu: Komisija) ustanoviti će se u najkraćem roku poslije registriranja zahtjeva sukladno članku 28.

(2) (a) Komisija se sastoji od jednog miritelja ili bilo kojeg neparnog broja miritelja, imenovanih prema dogovoru stranaka.

(b) Ako se stranke ne suglase o broju miritelja i načinu njihovog imenovanja, Komisija će se sastojati od tri miritelja; svaka stranka imenovat će po jednog miritelja, a trećeg, koji će biti predsjednik Komisije, imenovat će stranke sporazumno.

Članak 30.

Ako se Komisija ne ustanovi u roku od 90 dana od dana kad generalni tajnik obavijesti stranke o registriranju zahtjeva sukladno članku 28. stavka (3) ili u drugom roku o kojem se stranke suglase, predsjednik će na zahtjev jedne od stranaka i nakon konzultiranja s obje

stranke, u mjeri u kojoj je to moguće, imenovati miritelja, odnosno miritelje koji još nisu imenovani.

Članak 31.

(1) Miritelji mogu biti imenovani izvan Vijeća miritelja, osim u slučaju kada ih imenuje predsjednik sukladno članku 30.

(2) Miritelji imenovani izvan Vijeća miritelja moraju posjedovati kvalitete navedene u članku 14. stavka (1).

Dio 3.

Postupak mirenja

Članak 32.

(1) Komisija sama odlučuje o svojoj nadležnosti.

(2) Komisija će razmotriti svaki prigovor stranke u sporu da je taj spor ne spada u nadležnost Centra, ili da iz drugih razloga ne spada u nadležnost Komisije, i odlučiti da li će o prigovoru raspraviti kao o prethodnom pitanju ili zajedno sa predmetom spora.

Članak 33.

Postupak mirenja vodi se prema odredbama ovog dijela i, ako se stranke drukčije ne dogovore, prema Pravilniku o mirenju koji je bio na snazi na dan kada su stranke pristale na mirenje. Ako se pojavi proceduralno pitanje koje nije obuhvaćeno ovim dijelom ili Pravilnikom o mirenju ili pravilima o kojima su se stranke suglasile, to pitanje riješit će Komisija.

Članak 34.

(1) Dužnost je Komisije razjasniti sporna pitanja između stranaka i nastojati postići sporazum među njima pod uvjetima prihvatljivim za obje stranke. U tom cilju Komisija može u svakoj fazi postupka i s vremena na vrijeme preporučiti strankama uvjete sporazuma. Stranke su dužne savjesno surađivati s Komisijom kako bi joj omogućile obavljanje njezinog zadatka i najozbiljnije će razmotriti njezine preporuke.

(2) Ako stranke postignu sporazum, Komisija će sastaviti izvješće u kojem će izložiti sporni predmet i utvrditi da su stranke postigle sporazum. Ako u bilo kojoj fazi postupka Komisija smatra da nema izgleda da stranke postignu sporazum, ona će zaključiti postupak i sastaviti izvješće, u kojem će izložiti da je spor iznesen na rješavanje i da stranke nisu postigle sporazum. Ako jedna stranka ne dođe ili ne sudjeluje u postupku, Komisija će zaključiti postupak i utvrditi u izvješću da ta stranka nije došla, odnosno nije sudjelovala u postupku.

Članak 35.

Ako se stranke u sporu ne dogovore drukčije, niti jedna stranka u postupku mirenja nema se pravo u bilo kojem drugom postupku, bilo pred arbitražom, sudom ili na drugom mjestu, pozivati ili oslanjati na neko gledište, izjavu ili priznanje ili ponudu sporazuma koju je dala druga stranka u postupku mirenja, ili na izvješće ili neku preporuku Komisije.

POGLAVLJE IV.

ARBITRAŽA

Dio 1.

Zahtjev za arbitražom

Članak 36.

(1) Svaka država ugovornica ili državljanin države ugovornice koji želi pokrenuti arbitražni postupak uputit će pisani zahtjev u tu svrhu generalnom tajniku, koji prijepis zahtjeva dostavlja drugoj stranci.

(2) Zahtjev treba sadržavati podatke o predmetu spora, ime i adrese stranaka i njihov pristanak na arbitražu sukladno propisima za pokretanje postupka mirenja i arbitraže.

(3) Generalni tajnik unosi zahtjev u registar, osim ako iz podataka sadržanih u zahtjevu ne utvrdi da taj spor očividno ne spada u nadležnost Centra. On odmah obavještava stranke o unošenju, odnosno odbijanju unošenja zahtjeva u registar.

Dio 2.

Ustanovljenje arbitražnog suda

Članak 37.

(1) Arbitražni sud (u daljem tekstu: Sud) ustanovit će se u najkraćem roku poslije registriranja zahtjeva sukladno članku 36.

(2) (a) Sud se sastoji od jednog arbitra ili bilo kojeg neparnog broja arbitara imenovanih prema dogovoru stranaka.

(b) Ako se stranke ne suglase o broju arbitara i načinu njihovog imenovanja, Sud će se sastojati od tri arbitra, svaka stranka imenovat će po jednog miritelja, a trećeg, koji će biti predsjednik Suda, imenovat će stranke sporazumno.

Članak 38.

Ako se Sud ne ustanovi u roku od 90 dana od dana kad je generalni tajnik obavijestio stranke o registriranju zahtjeva sukladno članku 36. stavak (3) ili u roku koji su stranke odredile na zahtjev jedne ili druge stranke i nakon što konzultira obje stranke u mjeri u kojoj je to moguće, predsjednik će imenovati arbitra, odnosno arbitre koji još nisu imenovani. Arbitri koje imenuje predsjednik sukladno ovom članku ne mogu biti državljani države ugovornice koja je stranka u sporu ili države ugovornice čiji je državljanin stranka u sporu.

Članak 39.

Arbitri koji čine većinu ne mogu biti državljani države ugovornice koja je stranka u sporu ili države ugovornice čiji je državljanin stranka u sporu; s time što gornje odredbe ovog članka neće važiti ako je arbitar pojedinac ili svi su članovi Suda imenovani temeljem sporazuma među strankama.

Članak 40.

(1) Arbitri se mogu imenovati izvan Vijeća arbitara, osim u slučaju kada ih imenuje predsjednik sukladno članku 38.

(2) Arbitri imenovani izvan Vijeća arbitara moraju posjedovati kvalitete navedene u članku 14. stavak (1).

Dio 3.

Ovlasti i funkcije Suda

Članak 41.

(1) Sud sam odlučuje o svojoj nadležnosti.

(2) Sud će razmotriti svaki prigovor stranke u sporu da taj spor ne spada u nadležnost Centra, ili da iz drugih razloga ne spada u nadležnost Suda i odlučiti da li će o prigovoru raspraviti kao o prethodnom pitanju ili zajedno sa predmetom spora.

Članak 42.

(1) Sud će riješiti spor prema pravnim pravilima o kojima se suglase stranke. Ako se stranke ne suglase o tome, Sud će primijeniti pravo države ugovornice koja je stranka u sporu (kao i njene propise o sukobu zakona) i one propise međunarodnog prava koji se mogu primijeniti.

(2) Sud ne može proglasiti *non liquet* uslijed šutnje ili nejasnoće zakona.

(3) Odredbe stavka (1) i (2) ne prejudiciraju ovlasti Suda u rješavanju spora *ex aequo et bono* ako se stranke s tim suglase.

Članak 43.

Ako se stranke ne dogovore drukčije, Sud može, ako smatra za potrebno, u svakoj fazi postupka:

(a) pozvati stranke da podnesu dokumente ili druge dokaze, i

(b) posjetiti mjesto povezano sa sporom i tamo obaviti ispitivanja koja smatra potrebnim.

Članak 44.

Arbitražni postupak vodi se prema odredbama ovog dijela i, ako se stranke drukčije ne dogovore, prema Pravilniku o arbitraži koji je bio na snazi na dan kad su stranke pristale na arbitražu. Ako se pojavi neko proceduralno pitanje koje nije obuhvaćeno ovim dijelom ili Pravilnikom o arbitraži ili pravilnima o kojima su se stranke suglasile, Sud će riješiti takvo pitanje.

Članak 45.

(1) Ako stranka ne dođe ili ne izloži svoj slučaj to se neće smatrati priznanjem navoda druge stranke.

(2) Ako stranka ne dođe ili ne izloži svoj slučaj u bilo kojoj fazi postupka, druga stranka može tražiti da sud raspravi pitanja koja su mu podnijeta i donese odluku. Prije nego što donese odluku, Sud će izvijestiti stranku koja nije došla ili nije izložila svoj slučaj i ostaviti joj naknadni rok da to učini, osim ako smatra da stranka ne namjerava tako postupiti.

Članak 46.

Ako se stranke ne dogovore drukčije, Sud će na zahtjev stranke riješiti sve uzgredne ili naknadne zahtjeve ili protuzahtjeve koji nastanu neposredno iz predmeta spora, pod uvjetom da su oni u okviru onoga o čemu su se stranke suglasile i da inače spadaju u nadležnost Centra.

Članak 47.

Ako se stranke drukčije ne dogovore, Sud može, ako smatra da to zahtijevaju okolnosti, preporučiti određene privremene mjere radi zaštite prava stranaka.

Dio 4.

Odluka

Članak 48.

(1) Sud odlučuje o pitanjima većinom glasova svih njegovih članova.

(2) Odluka Suda mora biti u pisanom obliku i moraju je potpisati svi članovi Suda koji su glasovali za nju.

(3) U odluci se raspravlja o svim pitanjima iznesenim pred Sud i izlažu razlozi na kojima se ona zasniva.

(4) Svaki član Suda može dodati odluci svoje osobno mišljenje, bilo da se on slaže sa većinom ili ne, ili obrazloženje neslaganja.

(5) Centar neće objaviti odluku bez pristanka stranaka.

Članak 49.

(1) Generalni tajnik mora odmah dostaviti strankama ovjerene prijepise odluke. Smatra se da je odluka donijeta na dan kad su ovjereni prijepisi poslani.

(2) Sud može, na zahtjev stranke podnesen u razdoblju od 45 dana od donošenja odluke, po obavijesti drugoj stranci, odlučiti o pitanju koje je propustio riješiti u odluci i ispraviti svaku pravopisnu, aritmetičku i sličnu grešku u odluci. Njegovo rješenje čini dio odluke i dostavlja se strankama na isti način kao i odluka. Rokovi predviđeni u članku 51. stavak (2) i članku 52. stavak (2) počinju važiti od dana kad je rješenje doneseno.

Dio 5.

Tumačenje, revizija i poništenje odluke

Članak 50.

(1) Ako među strankama dođe do spora oko tumačenja ili obima odluke, svaka stranka može uputiti generalnom tajniku pisanu molbu i tražiti tumačenje odluke.

(2) Molbu treba dostaviti Sudu koji je donio odluku, ako je to moguće. Ako to nije moguće ustanovit će se novi Sud sukladno dijelu 2. ovog poglavlja. Sud može obustaviti izvršenje odluke dok ne donese rješenje, ako smatra da to zahtijevaju okolnosti.

Članak 51.

(1) Svaka stranka može uputiti pisanu molbu generalnom tajniku i tražiti reviziju odluke zbog otkrivanja neke činjenice koja bitno utječe na odluku, pod uvjetom da Sud i podnositelj molbe nisu znali za tu činjenicu kad je odluka donijeta i da ta činjenica nije ostala nepoznata podnositelju molbe iz njegovog nehata.

(2) Molbu treba podnijeti u roku od 90 dana od otkrivanja te činjenice, a najkasnije u roku od tri godine od dana kad je odluka donesena.

(3) Molba se dostavlja Sudu koji je donio odluku, ako je to moguće. Ako to nije moguće, ustanovit će se novi Sud sukladno dijelu 2. ovog poglavlja.

(4) Sud može obustaviti izvršenje odluke dok ne donese rješenje, ako smatra da to zahtijevaju okolnosti. Ako podnositelj molbe zahtijeva u molbi da se obustavi izvršenje odluke, izvršenje će se obustaviti privremeno dok Sud ne riješi taj zahtjev.

Članak 52.

(1) Svaka stranka može uputiti pisani zahtjev generalnom tajniku da se odluka poništi iz jednog ili više ovdje navedenih razloga:

(a) da Sud nije bio propisno ustanovljen;

(b) da je Sud očividno prekoračio svoja ovlaštenja;

(c) da je jedan član Suda bio podmićen;

(d) da je došlo do ozbiljnog skretanja od osnovnih pravila postupaka; ili

(e) da u odluci nisu izneseni razlozi na kojima se ona temelji.

(2) Zahtjev treba podnijeti u roku od 120 dana od donošenja odluke, a ako se poništenje traži zbog podmićivanja zahtjev treba podnijeti u roku od 120 dana od otkrića podmićivanja, a najkasnije u roku od tri godine od dana donošenja odluke.

(3) Po prijemu zahtjeva predsjednik će odmah imenovati *ad hoc* odbor od tri osobe iz Vijeća arbitra. Član odbora ne može biti niti jedan član Suda koji je donio tu odluku, niti državljanin iste države kao i član tog Suda, niti državljanin države koja je stranka u sporu ili države čiji je državljanin stranka u sporu, niti osoba koju je jedna ili druga od ovih država imenovala u Vijeće arbitara, ili ga je primila kao posrednika u tom sporu. Odbor je ovlašten poništiti odluku, odnosno dio odluke, iz bilo kojeg razloga izloženog u stavku (1) ovog članka.

(4) Odredbe članaka 41.-45., 48., 49., 53. i 54. i poglavlja VI. i VII. primjenjivat će se *mutatis mutandis* u postupku pred odborom.

(5) Odbor može obustaviti izvršenje odluke dok ne donese rješenje, ako smatra da to zahtijevaju okolnosti. Ako podnositelj molbe traži u molbi da se obustavi izvršenje, izvršenje će se privremeno obustaviti dok odbor ne donese rješenje o zahtjevu.

(6) Ako se odluka poništi, na zahtjev stranke spor će se iznijeti pred novi Sud, koji će se ustanoviti u skladu s dijelom 2. ovog poglavlja.

Dio 6.

Priznanje i provedba odluke

Članak 53.

(1) Odluka je obvezna za stranke i ne podliježe žalbi ili nekom drugom pravnom lijeku, osim onih koje predviđa Konvencija. Svaka stranka dužna je poštovati i sprovoditi odredbe odluke, osim ako je izvršenje obustavljeno na osnovi odgovarajućih odredaba Konvencije.

(2) U svrhu ovog dijela Odluka uključuje svako rješenje o tumačenju, reviziji ili poništenju odluke iz članaka 50., 51. i 52.

Članak 54.

(1) Svaka država ugovornica priznat će kao obaveznu odluku donesenu na osnovi ove Konvencije i provesti na svojem teritoriju novčane obveze određene tom odlukom kao da je to konačna presuda suda te države. Država ugovornica koja ima federalno uređenje može provesti takvu odluku preko svog saveznog suda, a može i predvidjeti da savezni sudovi postupaju s takvom odlukom kao da je ona konačna presuda države članice.

(2) Stranka koja traži priznanje ili provedbu na teritoriju države ugovornice, dostavit će nadležnom sudu ili drugom organu kojeg ta država odredi za tu svrhu, prijepis odluke koji je ovjerio generalni tajnik. Svaka država ugovornica obavijestit će generalnog tajnika koji je nadležni sud ili drugi organ odredila u tu svrhu, kao i kasnijim izmjenama u tom pogledu.

(3) Za provedbu odluke važe propisi o provedbi presude koji su na snazi u državi na čijem se teritoriju traži provedba.

Članak 55.

Članak 54. neće se tumačiti tako da derogira važeće pravo države ugovornice koje se odnosi na imunitet te države ili neke stranke države u pogledu provedbe.

POGLAVLJE V.

ZAMJENA I IZUZEĆE MIRITELJA I ARBITARA

Članak 56.

(1) Nakon što se Komisija, odnosno Sud ustanovi i počne postupak, njegov sustav ostaje nepromijenjen; s tim da ako miritelj ili arbitar umre, postane nesposoban ili da ostavku, njegovo mjesto popunit će se prema odredbama dijela 2. poglavlja III. ili dijela 2. poglavlja IV.

(2) Član Komisije ili Suda ostaje na toj dužnosti čak i kad prestane biti član vijeća.

(3) Ako miritelj ili arbitar koga je imenovala stranka podnese ostavku bez suglasnosti Komisije, odnosno Suda čiji je član, predsjednik će na njegovo mjesto imenovati osobu iz odgovarajućeg vijeća.

Članak 57.

Stranka može predložiti Komisiji, odnosno Sudu da se neki njen član izuzme zbog toga što se iz neke činjenice vidi da on očevidno ne ispunjava uvjete iz članka 14. stavka (1). Stranka u arbitražnom postupku može, osim toga, predložiti izuzeće nekog arbitra zbog toga što on ne ispunjava uvjete za člana Suda predviđene u dijelu 2. poglavlje IV.

Članak 58.

Rješenje o prijedlogu za izuzeće posrednika odnosno arbitra donose ostali članovi Komisije odnosno Suda, već prema slučaju, ako je u pitanju posrednik ili arbitar pojedinac, ili većina posrednika odnosno arbitara, onda rješenje donosi predsjednik. Ako se utvrdi da je prijedlog potpuno osnovan, posrednik odnosno arbitar na koga se rješenje odnosi zamijenit će se prema odredbama dijela 2. poglavlja III., odnosno dijela 2. poglavlja IV.

POGLAVLJE VI.

TROŠKOVI POSTUPKA

Članak 59.

Naknade koje plaćaju stranke za korištenje olakšice Centra odredit će generalni tajnik sukladno propisima koje usvoji Administrativno vijeće.

Članak 60.

(1) Svaka Komisija i svaki Sud utvrditi će nagrade i izdatke svojih članova u granicama koje s vremena na vrijeme odredi Administrativno vijeće, a poslije konzultiranja s generalnim tajnikom.

(2) Stavak (1) ovog članka ne sprečava stranke da se unaprijed dogovore s nadležnom Komisijom ili Sudom o nagradama i izdacima njihovih članova.

Članak 61.

(1) U slučaju postupka mirenja, nagrade i izdatke članova Komisije, kao i naknade za korištenje olakšica Centra snose stranke u jednakim dijelovima. Svaka stranka snosi sve ostale troškove koje je imala u svezi s postupkom.

(2) U slučaju arbitražnog postupka, Sud će ako se stranke drukčije ne dogovore, procijeniti troškove koje su stranke imale u svezi sa postupkom i odlučit će kako i tko će platiti troškove, nagrade i izdatke članova Suda i naknade za korištenje olakšica Centra. Ovo rješenje čini sastavni dio odluke.

POGLAVLJE VII.

MJESTO POSTUPKA

Članak 62.

Postupak mirenja i arbitraže vodi se u sjedištu Centra, osim ako nije predviđeno kako je niže navedeno.

Članak 63.

Postupak mirenja i arbitraže može se obaviti ako stranke tako odluče:

(a) u sjedištu Stalnog arbitražnog suda, ili bilo koje druge prikladne ustanove, privatne ili javne, s kojom je Centar o tome dogovorio; ili

(b) u bilo kojem drugom mjestu koje odobri Komisija ili Sud poslije konzultiranja s generalnim tajnikom.

POGLAVLJE VIII.

SPOROVI IZMEĐU DRŽAVA UGOVORNICA

Članak 64.

Svi sporovi između država ugovornica o tumačenju ili primjeni ove Konvencije, koji ne budu riješeni pregovorima, podnijet će se Međunarodnom sudu na molbu stranke u sporu, ukoliko se države ne dogovore da spor riješe na drugi način.

POGLAVLJE IX.

DOPUNA

Članak 65.

Svaka država ugovornica može predložiti dopunu ove Konvencije. Tekst predložene dopune dostavit će se generalnom tajniku najmanje 90 dana prije sastanka Administrativnog vijeća na kojem se taj amandman treba razmotriti, a on će ga odmah saopćiti svim članovima Administrativnog vijeća.

Članak 66.

(1) Ako Administrativno vijeće tako riješi većinom od dvije trećine članova, predložena dopuna dostavit će se svim državama ugovornicama na ratifikaciju, prihvatanje ili odobrenje. Dopuna stupa na snagu 30 dana od dana kad depozitar ove Konvencije pošalje obavijest državama ugovornicama da su sve države ugovornice ratificirale, prihvatile ili odobrile dopunu.

(2) Dopuna neće utjecati na prava i obveze bilo koje države ugovornice, ili njene sastavne oblasti ili agencije, ili državljanima takve države, koji su prema ovoj Konvenciji nastali iz pristanka na nadležnost Centra datog prije stupanja dopune na snagu.

POGLAVLJE X.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Ovoj Konvenciji mogu pristupiti države članice Banke. Također joj mogu pristupiti ostale države koje su pristupile Statutu Međunarodnog suda, i koje Administrativno vijeće većinom od dvije trećine članova bude pozvalo na potpisivanje.

Članak 68.

(1) Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju država ugovornica sukladno njihovim ustavnim postupcima.

(2) Ova Konvencija stupa na snagu 30 dana nakon dana polaganja dvadesetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja. Za svaku državu koja kasnije položi instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, ona stupa na snagu 30 dana nakon takvog polaganja.

Članak 69.

Svaka država ugovornica poduzet će potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi odredbe ove Konvencije postale punovažne na njenom teritoriju.

Članak 70.

Ova Konvencija važi za sve teritorije za čije je međunarodne odnose odgovorna država ugovornica, osim onih koje ta država izuzme putem pisane obavijesti depozitaru Konvencije, bilo u vrijeme ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja ili kasnije.

Članak 71.

Svaka država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju putem pisane obavijesti depozitaru Konvencije. Otkaz stupa na snagu šest mjeseci poslije prijema obavijesti.

Članak 72.

Obavijest države ugovornice iz članka 70. ili 71. ne utječe na prava i obveze te države ili njezine sastavne oblasti ili agencije ili nekog državljana te države, koji prema ovoj Konvenciji nastanu iz pristanka na nadležnost Centra danog prije nego što je depozitar primio takvu obavijest.

Članak 73.

Instrumenti ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja ove Konvencije i dopuna Konvencije polažu se kod Banke, koja će biti depozitar Konvencije. Depozitar će poslati ovjerene primjerke Konvencije državama članicama Banke i svakoj državi koja bude pozvana da potpiše Konvenciju.

Članak 74.

Depozitar će registrirati ovu Konvenciju u Tajništvu Ujedinjenih naroda suglasno s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda i propisima koje je na osnovu nje donijela Generalna skupština.

Članak 75.

Depozitar će izvijestiti sve države potpisnice o sljedećem:

- (a) potpisima sukladno članku 67.
- (b) položenim instrumentima ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja sukladno članku 73.
- (c) datumu stupanja na snagu ove Konvencije sukladno članku 68.
- (d) izuzimanju nekog teritorija od primjene sukladno članku 70.
- (e) datumu stupanja na snagu dopuna ove Konvencije sukladno članku 66.
- (f) otkazu u skladu s člankom 71.

Sastavljeno u Washingtonu, na engleskom, francuskom i španjolskom jeziku, od kojih su sva tri teksta podjednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji ostaje pohranjen u arhivu Međunarodne banke za obnovu i razvoj, koja je svojim potpisom ovdje dala svoj pristanak da prihvaća funkcije koje